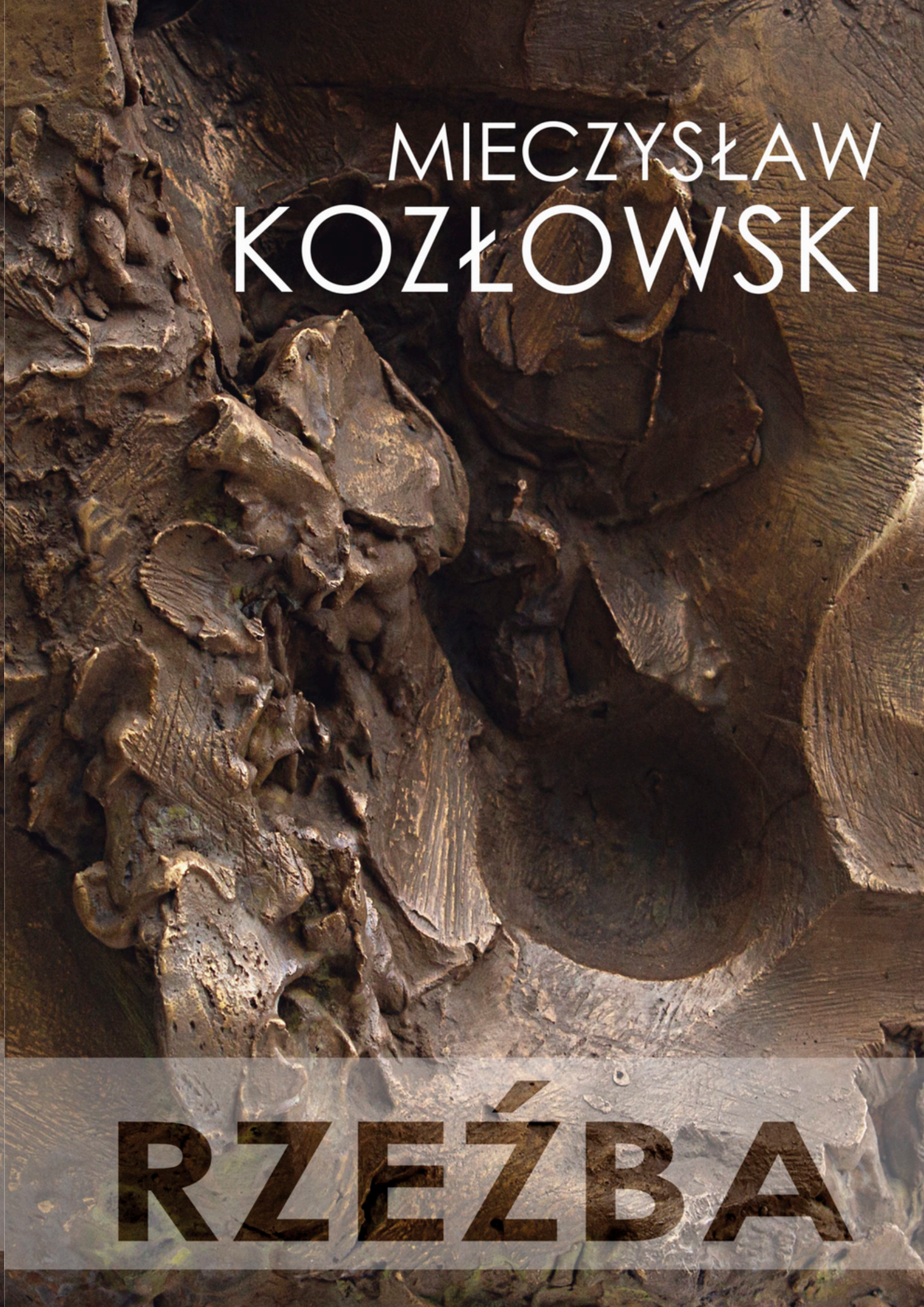
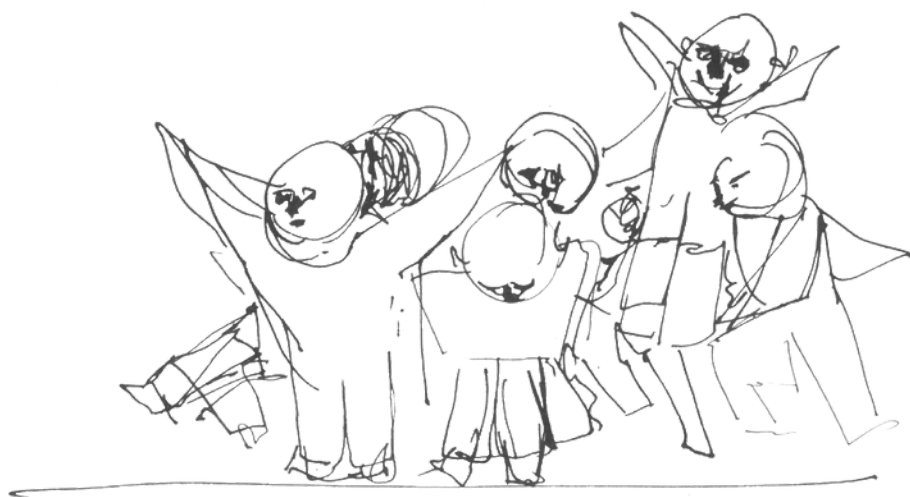

MIECZYSŁAW
KOZŁOWSKI

RZEŹBA

MIECZYSŁAW
KOZŁOWSKI

RZEŹBA

MUZEUM DWORY KARWACJANÓW I GŁADYSZÓW W GORLICACH
GORLICE 2021

WSTĘP

Pewnego razu król zebrał kilku ślepców wokół słonia i kazał im opowiedzieć, jaki jest słoń. Jeden z nich dotknął kłosa i powiedział, że słoń jest podobny do ogromnej marchwi. Inny dotknął ucha i stwierdził, że jest jak wielki wachlarz, któryś dotknął tułowia i powiedział, że jest podobny do tłuczka. Jeszcze inny dotknął nogi słonia i rzekł, że jest on jak młotek a ten, który uchwycił ogon zwierzęcia, stwierdził, że słoń jest podobny do liny. Żaden z nich nie był w stanie określić królowi prawdziwego kształtu słonia.

Próba opisu cudzej twórczości to skazanie się na rolę ślepcy z przytoczonej powyżej hiduskiej przypowieści. Ślepcy trzymającego ogon słonia i krzyczącego, że słoń podobny jest do liny. Dzieło sztuki staje się sumą doświadczeń i przeżyć jego autora, często jego intuicji. Złożoność i poziom komplikacji powoduje niemożność całościowego odczytania przesłania artystycznego. Pozostaje tylko jego fragmentaryczna analiza i świadomość, że nigdy nie będziemy w stanie do końca poznać wszystkich powodów i znaczeń, jakie dzieło sztuki w sobie zawiera. Mieczysław Kozłowski to artysta dojrzały; jego „magazyn” doświadczeń artystycznych i życiowych, z których czerpie i które „oddaje” w swoich rzeźbach, charakteryzuje się takim bogactwem, że niemożliwym jest odniesienie się do wszystkich wątków. W tym krótkim wstępie odnoszę się tylko do kilku z nich.

Czas jest jednym z tych absolutnych zjawisk, które znajdują się poza możliwością naszej ingerencji a nawet poza granicami naszego poznania. Czas nie zależy od przestrzeni i jakichkolwiek czynników fizycznych. Na użytek praktyczny potrzebujemy jednak czasu mającego wymierny i konkretny charakter. W tym celu tworzymy umowne skale czasowe, dzięki którym możemy charakteryzować zdarzenia pod względem kolejności ich występowania i trwania. Nasze życie jest taką skalą, dla której początkowym punktem są narodziny a końcowym - śmierć. Mimo swojej subiektywności skala ta definiuje życie każdego człowieka i mimo że nasz stosunek do niej jest zindywidualizowany, to nikt od niej nie ucieknie. Przemijanie jako funkcja życia ma dla Mieczysława Kozłowskiego fundamentalne znaczenie. Będąc człowiekiem, żyjącym w konkretnym uwarunkowaniu społeczno-historycznym, jest poddany terrorowi umykającego „czasu”. Presja tykającego zegara i celów do zrealizowania wyznacza kierunek ruchu i działań, wymusza nieustanny pośpiech, obsesyjną pogoń za wyprzedzającym, zawsze nieuchwytnym, czasem. Życie Mieczysława Kozłowskiego (podobnie zresztą jak życie większości z nas) to kręcący się kocioł, do którego został wrzucony wraz ze wszystkimi dotyczącymi go sprawami. Wiruje z zawrotną szybkością, narażony na utratę orientacji, gdzie góra a gdzie dół, co mądre a co głupie, co ważne a co nieistotne. Jesteśmy bezradni wobec czasu, jednak Kozłowski stawia swoje warunki. Próbuje w tej kotłowaniu określić swoje miejsce a przede wszystkim zachować podmiotowość. O tym są jego rzeźby.

*„I kręci się, kręci się koło za kołem,
I biegu przyspiesza, i gna coraz prędzej,*

*I dudni, i stuka, łomocze i pędzi,
A dokąd? A dokąd? A dokąd? Na wprost*

[...]

*A skądże to, jakże to, czemu tak gna?
A co to to, co to to, kto to tak pcha?”*

Julian Tuwim

Jako artysta Mieczysław Kozłowski próbuje nie zwariować, będąc skazanym na uczestnictwo w szaleństwie tej podróży; przekonuje, że jedynym podmiotem, który może jej nadać sens, jest on sam. Kozłowski -rzeźbiarz wierzy, że jeżeli określi swoje miejsce w tym „chocholim tańcu”, to jak za dotknięciem czarodziejskiej różdżki wszystko stanie się logiczne, wartościowe i pozbawione wątpliwości.

Aby określić punkt w przestrzeni, trzeba posiadać punkty odniesienia. Aby określić, gdzie się znajduje i kim jest, Mieczysław Kozłowski używa swoich rzeźb. Są one punktami odniesienia, punktami podparcia, pozycjonującymi go w przestrzeni, definiującymi, gdzie góra a gdzie dół, nadającymi znaczenie i cechę konkretności. Dlatego tak ważna staje się konkretność formy i materii rzeźb Kozłowskiego. Każdy rzeźbiarski gest, użycie środka wyrazowego a nawet narracyjnego ma na celu zbudowanie wartości, o którą możemy się oprzeć, do której możemy się odnieść bez obawy, że w tym czasie przebiegunowało się jej znaczenie. W rzeźbach Kozłowskiego wypukłość jest wypukłością, krawędź geometrycznej bryły bez wahania rozdziera i przełamuje otaczające ją światło, błysk spolerowanego brązu nie kokietuje, ale w bezkompromisowym akcie przejmując nasze zmysły. Kozłowski każdym elementem swoich rzeźb toczy dramatyczną walkę o wydobywanie z magmy codzienności konkretów formy i znaczeń. Warstwa symboliczna jego prac to opowieść o wyłanianiu się z chaosu wartości trwałych i niezmiennych.

Proces powstawania dzieła z brązu, gdzie z rozgrzanego płynnego metalu powstaje twardy i stabilny obiekt (w niewielkim stopniu ulegający wpływowi czasu) mający swój symboliczny przekaz. Kamień użyty jako element kompozycji, często zdyscyplinowany do geometrycznej formy, niesie ze sobą przesłanie stabilności i jakości uniwersalnych. Twórczość Kozłowskiego jest jak droga, w trakcie której autor dokonuje wyboru, które z przydrożnych znaków – symboli rzeźbiarskich gestów – mają dla niego wartość i wskazują słuszny kierunek. Z przestrzeni, w jakiej się porusza jako człowiek, wybiera te znaki i wydarzenia dla niego ważne. Podnosi je do rangi dzieła sztuki, dzięki właściwie dobranym środkom wyrazowym nadaje im cechy uniwersalne i stałe. Traktuje je jako współrzędne dla znaczenia swojego człowieczeństwa.

Tylko jednoznaczne decyzje mogą być stabilnymi punktami odniesienia dla egzystencjalnych pytań autora -rzeźbiarza. Nawet "Zgniła marchewka" może stać się takim punktem, pod warunkiem, że będzie postrzegana jako monumentalna i niemalże pomnikowa forma. Rzeźby Kozłowskiego to - podniesione do funkcji kamieni milowych - ślady przeżyć, które wydobyte z przestrzeni pamięci stają się impulsem dla aktu twórczego. Oparty na solidnym warsztacie rzeźbiarskim i tradycji stosunek do formy, wzbogacony o osobiste, ważne dla autora wątki narracyjne (ojciec, matka, przemijanie, szczur, sąsiad, pamiątka, droga) daje unikalny obraz wyjątkowej w swojej jakości i ważności twórczości Mieczysława Kozłowskiego.

Sztuka oparta tylko na umiejętnościach to rzemiosło. Osoba posiadająca wiedzę i intuicję, potrafiąca w sposób logiczny i czytelny opisać i wytłumaczyć cele to ekspert. Można uprawiać muzykę, ograniczając się do sprawnego posługiwania się instrumentem w celu powielenia cudzych utworów lub znać się i wartościować, ale nie umieć zagrać. Rzemieślnik versus ekspert. Mieczysław Kozłowski w sposób kategoriyczny stoi na stanowisku, że w rzeźbie tylko połączenie wiedzy i umiejętności daje szansę na stworzenie dzieła sztuki. Każde działanie, w którym słowa i idee próbują zastąpić jakość materii rzeźbiarskiej, to "mydlenie oczu". Tak samo jak w wypadku, gdy umiejętności „podszywają się” pod twórczość. W otoczeniu, w którym żywym staje się poszukiwanie nowych definicji dla rzeźby, takie stanowisko uderza swoją jednoznacznością. Ale Kozłowski jest zbyt dojrzałym i spójnym twórcą, aby musiał się odnosić do napływających z zewnątrz opinii. Nie dlatego że są mu obce lub niezrozumiałe. Powodem odnoszenia się z rezerwą do najnowszych "trendów" w rzeźbie jest ich charakterystyczna cecha -nietrwałość. Dzisiaj są, za chwilę ich nie ma. A przecież Mieczysław Kozłowski poszukuje czegoś stałego, godnego zaufania, uniwersalnych wartości, które mogłyby posłużyć za punkt podparcia.

Roman Pietrzak

INTRODUCTION

Once the king gathered a few blind men around an elephant and asked them to tell him what an elephant was like. One of them touched the tusk and said that the elephant looked like a giant carrot. Another touched the ear and said it was like a big fan. One touched the torso and said it was like a pestle. Yet another who touched the elephant's leg said it was like a mortar, and the one who caught the tail said the elephant was like a rope. Neither of them was able to tell the king the true shape of the elephant.

An attempt to describe someone else's work is condemning yourself to the role of a blind man in the above-mentioned Indian parable. A blind man holding an elephant's tail and exclaiming that the elephant looks like a rope. A work of art is the sum of its author's experiences and often his intuition. The complexity and level of complication make it impossible to read the artistic message as a whole. All that remains is its fragmentary analysis and the awareness that we will never be able to fully understand all the reasons and meanings that a work of art contains. Mieczysław Kozłowski is a mature artist. His "storehouse" of artistic and life experiences from which he draws his creativity, and which he "reflects" in his sculptures, is so rich that it is impossible to refer to all themes. In this short introduction, I am referring to only a few of them.

Time is one of those absolute phenomena that are beyond our ability to intervene and even beyond the limits of our cognition. Time is independent of space and any physical factors. For practical use, however, we need time that would be measurable and specific. For this purpose, we create conventional time scales thanks to which we can characterize events in terms of the order of their occurrence and duration. Our life is such a scale for which birth is the starting point and death is the ending point. Despite its subjectivity, this scale defines the life of every human being, and although our attitude towards it is individual, no one is able to escape from it. Transience as a function of life is of fundamental importance to Mieczysław Kozłowski. As a man, living in a specific socio-historical condition, he is subjected to the terror of the passing "time". The pressure of a ticking clock and goals to be achieved determine the direction of movement and action. The oppressiveness of time, the constant rush, the obsessive pursuit behind the leading, always elusive time. The life of Mieczysław Kozłowski (just like the life of most of us) is a spinning cauldron into which he was thrown along with all the matters that concern him. He spins with dizzying speed, exposed to loss of orientation. Where is up and down? What is wise and what is unwise? What is important and what is unimportant? We are helpless in the face of time, but Kozłowski sets his own conditions. He tries to define his place in this turmoil and, above all, to retain his subjectivity. This is what his sculptures are about.

"And it spins, it spins, wheel after wheel,
It gathers momentum and takes up the chase,
As it rumbles and knocks and speeds up the pace.
And where to? And where to? And where to? Straight on!
From where does it, how does it, why does it rush?
And what is it, who is it, gives it a push? "

Julian Tuwim

As an artist, Mieczysław Kozłowski tries not to go crazy, being doomed to participate in the madness of this journey. He is convinced that the only entity that can give it meaning is himself. Kozłowski - the sculptor believes that if he determines his place in this "Chochóły" dance, as if by magic, everything will become logical, valuable and without any doubts.

You must have reference points to define a point in space. To define where he is and who he is, Mieczysław Kozłowski uses his sculptures. They are points of reference, points of support that position it in space, define where is up and down, give meaning and a trait of concreteness. That is why the specificity of the form and matter of Kozłowski's sculptures is so important. Each sculptural gesture, the use of expressive and even narrative means is aimed at building a value on which we can rely, which we can relate to without fear that its meaning has changed in the meantime. In Kozłowski's sculptures, the curve is a curve. The edge of a geometric body without hesitation breaks the light that surrounds it. The flash of polished bronze does not flirt but in an uncompromising act it takes over our senses. With each element of his sculptures, Kozłowski fights a dramatic fight to extract particular forms and meanings from the magma of everyday life. The symbolic layer of his works is a story about permanent and unchanging values emerging from chaos.

The process of creating a bronze work, where a hard and stable object is created from hot, liquid metal, slightly affected by time, has a symbolic message. The stone used as an element of the composition, often disciplined to its geometric form, carries a message of stability and universal qualities. Kozłowski's work is like a path in which the author chooses which of the symbols and sculptural gestures have value for him and orient him in the right direction. From the space in which he moves, he chooses the signs and events that are important to him. He elevates them to the rank of works of art, thanks to properly selected means of expression. He gives them universal and permanent features. He treats them as coordinates for the sense of his humanity.

Only unambiguous decisions can be stable points of reference for the author's existential questions. Even a "Rotten Carrot" can become such a point provided that it is seen in a monumental and almost statuesque form. Kozłowski's sculptures are traces of experiences, raised as milestones, which, extracted from the space of memory, become an impulse for a creative act. This creative act is based on a solid sculpting tradition and knowledge, enriched with personal narratives important to the author (father, mother, passing, rat, neighbor, memento, road) gives a unique image of the work of Mieczysław Kozłowski, exceptional in its quality and importance.

A skill-based art is a craft. A person with knowledge and intuition, who can describe and explain the goals in a logical and clear way is an expert. You can make music by limiting yourself to the efficient use of the instrument in order to duplicate someone else's songs or to know and evaluate yourself but not know how to play. Craftsman versus expert. Mieczysław Kozłowski categorically takes the position that in sculpture only a combination of knowledge and skills gives a chance to create a work of art. Every action in which words and ideas try to replace the quality of the sculptural matter is the practice of "whitewashing". Same as when skill impersonates creativity. In an environment where the search for new definitions for sculpture is alive, such a position is striking in its unambiguity. But Kozłowski is a too mature and coherent artist to have to relate to outside opinions. Not because they are foreign or incomprehensible to him. The reason for distancing oneself from the latest "trends" in sculpture is their characteristic feature which is impermanence. Today they are, but gone in a moment. And yet Mieczysław Kozłowski is looking for something solid, trustworthy, universal values that could serve as a point of support.

Roman Pietrzak

CYKL ŚLADY / TRACES

Dominika, 2007
brąz / bronze, fragment / detail

Dominika, 2007
brąz / bronze, 150 x 50 x 40 cm

Autoportret / Self portrait, 2003
brąz / bronze, 40 x 30 x 25 cm

Rozterka / Indecision, 1995
brąz / bronze, 45 x 30 x 30 cm

Zacisk / Grip, 2006
brąz / bronze, 50 x 30 x 25 cm

Ewa / Eve, 2017
brąz, kamień / bronze, stone, 55 x 40 x 30 cm

Budowlaniec / The Builder, 2010
fragment / detail

Budowlaniec / The Builder, 2010
żeliwo, aluminium / cast iron, aluminium, 110 x 30 x 30 cm

Niezależny / Independent, 2000
brąz, kamień / bronze, stone, 30 x 15 x 15 cm

To proste? / Is it simple? 2010
brąz, kamień / bronze, stone, 55 x 30 x 25 cm

Przestrzeń podwójna / Dual space, 2010
brąz, kamień / bronze, stone, 80 x 35 x 25 cm

Na krawędzi / On the edge, 2000
brąz / bronze, 185 x 30 x 20 cm

Drzewo przydrożne / Roadside tree, 2002
brąz / bronze, 175 x 40 x 30 cm

Poranne gdybanie / Morning what-ifs, 2010
brąz / bronze, 200 x 35 x 40 cm

Drzewo przydrożne II / Roadside tree II, 2010
brąz, kamień / bronze, stone, 130 x 35 x 25 cm

Okruchy czasu R2 / Crumbs of time R2, 2013
fragment / detail

Okruchy czasu R2 / Crumbs of time R2, 2013
brąz, kamień / bronze, stone, 90 x 40 x 40 cm

Portret z przeszłości / Portrait from the past, 2018
fragment / detail

Portret z przeszłości / Portrait from the past, 2018
aluminium / aluminium, 85 x 33 x 33 cm

Leśna polana / Forest glade, 2018
fragment / detail

Leśna polana / Forest glade, 2018
aluminium / aluminium, 45 x 40 x 20 cm

Punkt w czasie / Spot in the time, 1980
brąz / bronze, 65 x 50 x 35 cm

Wóz drabiniasty / Ladder wagon, 1998
brąz / bronze, 115 x 60 x 55 cm

Dwa elementy z całości / Two parts from the whole, 2010
aluminium, kamień / aluminium, stone, 120 x 110 x 60 cm

Okruchy czasu R1 / Crumbs of time R1, 2018
fragment / detail

Okruchy czasu R1 / Crumbs of time R1, 2018
aluminium /aluminium, 90 x 40 x 40 cm

Przestrzeń złożona II / Complex space II, 2019
aluminium / aluminium, 110 x 45 x 40 cm

Dotyk / Touch, 2004
brąz, kamień / bronze, stone, 170 x 60 x 40 cm

Propozycja do przestrzeni publicznej / Proposition for the public space, 2015

MYŚL, WSPOMNIENIE, ŚLAD

Czas zdaje się być nierozzerwalnym elementem twórczości Mieczysława Kozłowskiego, realizującego swoje prace w trwałej materii brązu i kamienia. Jego istnienie odczuć można w każdej realizacji rzeźbiarza - zarówno w formach abstrakcyjnych, jak i portretach. Bogata i refleksyjna twórczość rzeźbiarska artysty rozwija się bowiem równolegle w kilku kierunkach. Szeroki zakres poszukiwań formalnych wynika ze złożoności zagadnień, których dotyczy. Artysta utrwala w formie rzeźbiarskiej zarówno pojęcia abstrakcyjne - „ślady miejsc”, „okruchy wspomnień” czy „stany emocjonalne” - jak również portretuje osoby, będące dla niego szczególnie bliskie.

W pracach portretowych daje się odczuć spontaniczność w działaniu i emocjonalny stosunek do modela, w którym szuka warstwy głębszej, istotniejszej niż tylko oddanie jego fizycznych cech. Można je nazwać portretami emocjonalnymi, a czasem pamięciowymi, gdyż tak w istocie jest. Ich niewątpliwą zaletą jest świeżość szybkiego, fakturalnego modelunku. Wrażliwie kształtowany portret, często niedopowiedziany, wyłaniający się z bryły lub wzbogacony o tajemniczy element, nie jest tak oczywisty i staje się dla widza zagadką. Czasami we fragmentach rzeźby pojawia się dodatkowa warstwa materii, zakrywająca część twarzy, za którą, jak za maską, twórca ukrywa lub nie do końca chce ujawnić jakąś tajemnicę („Autoportret” z 2003 roku, „Zacisk” z 2006 roku). Owa tajemnica powoduje, że wypowiedzi autora stają się intrygujące i bardzo osobiste.

Oprócz pełnoplastycznych prac na uwagę zasługują również impresyjnie i płasko modelowane portrety, które są w pełni autonomiczne i mogłyby funkcjonować samodzielnie. Jednak wieńcząc wertykalne, geometryczne formy graniastosłupów, wprowadzają w twórczość artysty nowy wymiar w sensie dosłownym i metaforycznym. Takie rozwiązanie artysta stosuje między innymi w pracach „Budowlaniec” i „Przestrzeń podwójna” z 2010 roku. Ta druga, którą poświęca rodzicom, to rodzaj wysublimowanego epitałum, wyczyszczonego z wszelkich zbędnych elementów, którego architektoniczna forma i biel marmuru kryją w sobie niewymowną ciszę i tajemnicę - przenoszące odbiorcę w sferę sacrum, stan zadumy i refleksji nad przemijaniem i sensem życia.

Poza portretami odnajdziemy w twórczości Mieczysława Kozłowskiego szereg egzystencjalnych wątków, zamkniętych w bardziej abstrakcyjnych wypowiedziach. Udałe próby z abstrakcyjną formą stosuje już od dawna, o czym świadczą prace: „Na krawędzi” z 2000 roku, „Drzewo przydrożne” z 2002 roku czy „Dotyk” z 2003 roku. Prace te stają się metaforą życia człowieka i jego codziennego zmagania się z trudnościami bytu. Subtelne i liryczne w formie stają się dramatyczne w wymowie, symbolizując walkę z jakąś niewidzialną siłą. Zmaganiom tym towarzyszy poczucie niepewności i lęku wynikającego z balansowania na krawędzi bytu. Czasami subtelną sylwetę o płynnej linii konturu, która przypomina rozwijającą się roślinę, podpira „kamienna plomba”. W pracy pt „Drzewo przydrożne II” z 2010 roku podtrzymuje ona wątłą sylwetę, niczym cementowa proteza, wypełniająca smagany wiatrem i czasem stary pień drzewa. We wspomnianych powyżej pracach artysta decyduje się na użycie zdeformowanej, prawie nieczytelnej sylwetki ludzkiej. Z dużą łatwością kształtuje wyrażone proste przestrzenne, wzbogacone ciekawą fakturą i kolorem. Intuicja pozwala mu na swobodną deformację, będącą siłą jego prac z tego cyklu. Interesującymi przykładami takich sylwetowych działań są również prace z lat 90-tych, którym autor często nie nadawał tytułów. Można odnieść wrażenie, że artysta kształtuje formę z zadziwiającą łatwością, lekkością i swobodą. W rzeczywistości dąży do celu poprzez żmudną i wytrwałą pracę.

Z upływem czasu w twórczości Kozłowskiego forma abstrakcyjna staje się dominującą. Wyczuwa się coraz większą potrzebę kreowania form w oparciu o wewnętrzne, emocjonalne przeżycia. Najnowsze realizacje rzeźbiarza z cyklu „Znalezione przy drodze” stanowią rozwinięcie wcześniejszego cyklu „Ślady” i jak wspomina - są skojarzeniami zdarzeń oraz miejsc, które przyszły mu na myśl podczas jazdy samochodem.

Artysta nadaje pracom proste, ale przewrotne tytuły, zmuszając odbiorcę do większego wysiłku intelektualnego w ich odbiorze. Prawie uwolniona od treści forma zdaje się żyć własnym życiem, a artysta kreuje ją z lekkością, w oparciu o podstawowe zasady kompozycji, kontrastując bryły, masy i fakturalne powierzchnie z fragmentami polerowanych płaszczyzn. Rzeźby z tego cyklu mają dużą wewnętrzną siłę, ciekawą bryłę i niepowtarzalną powierzchnię.

Zarówno zestaw wcześniejszych prac, jak i tych najnowszych, ujawnia doskonały warsztat odlewniczy rzeźbiarza, przed którym brąz odkrył już chyba wszystkie możliwe tajemnice.

Artysta chętnie sięga po szlachetne i najtrwalsze materiały, jakby chciał ocalić i zachować w nich to, co najbardziej ulotne: myśl, wspomnienie, ślad.

Gdańsk, wrzesień 2021
Prof. Jan Szczypka

THOUGHT, MEMORY, TRACE

Time seems to be an inseparable element in the work of Mieczysław Kozłowski, who carries out his works in the permanent materials of bronze and stone. Its presence can be felt in every realization of the sculptor - both in abstract forms as in portraits. The rich and reflective sculptural work of the artist develops simultaneously in several directions. The wide range of formal searches arise from the complexity of the issues it touches upon. The artist captures in a sculptural form both abstract concepts - "traces of places", "crumbs of memories" or "emotional states" - as well as portrays people who are particularly close to him.

In portraits, one can feel spontaneity in action and an emotional attitude towards the model. He seeks a deeper layer, more than just reflecting physical features. They can be called emotional portraits, and sometimes memory portraits, as in fact they are. Their unquestionable advantage is the freshness of fast, textured modeling. A sensitive portrait, often understated, emerging from a block or enriched with a mysterious element, is not so obvious and becomes a mystery for the viewer. Sometimes an additional layer of matter appears in fragments of the sculpture, covering a part of the face behind which, like behind a mask, the creator hides a secret or does not fully want to reveal a secret ("Autoportret" from 2003, "Zacisk" from 2006). This mystery makes the author's statements intriguing and very personal.

In addition to the fully-plastic works, impressionistic and flat-modeled portraits are also worthy of attention, as they are fully autonomous and could function independently. However, by crowning the vertical, geometric forms of the prisms, they introduce a new dimension to the artist's work in a literal and metaphorical sense. The artist uses this solution, among others, in the works "Budowlaniec" and "Przestrzeń podwójna" from 2010. The latter, which he devotes to his parents, is a kind of sublime epitaph, cleared of all unnecessary elements. The architectural form and white marble hide an inexpressible silence and mystery - taking the recipient into the sphere of the sacred, a state of reflection on the passing and meaning of life.

Apart from the portraits, we can find in the works of Mieczysław Kozłowski a number of existential themes enclosed in more abstract statements. He has made successful attempts with abstract forms for a long time, as is evident by the works: "Na krawędzi" from 2000, "Drzewo przydrożne" from 2002, or "Dotyk" from 2003. These works become a metaphor for man's life and his daily struggle with the difficulties of being. Subtle and lyrical in form, they become dramatic in pronunciation, symbolizing a struggle with some invisible force. These struggles are accompanied by a feeling of insecurity and fear resulting from being balanced on the edge of being. Sometimes a subtle silhouette with a flowing contour that resembles a developing plant is supported by a "stone seal". In the work entitled "Drzewo przydrożne II" (Roadside Tree II) from 2010, we see a slender figure, like a cement prosthesis, filling a windswept and old tree trunk. In the works mentioned above, the artist decides to use a deformed, almost unreadable human silhouette. With great ease it forms sophisticated spatial profiles, enriched with an interesting texture and color. His intuition allows him to deform freely, which is the strength of his works from this series. Interesting examples of such activities are also works from the 90s, which the author often did not give titles. One gets the impression that the artist shapes the form with great ease, lightness and freedom. When in fact, he pursues his goal through painstaking and persistent work.

With the passage of time, the abstract form becomes dominant in Kozłowski's work. You feel an increasing need for the creation of forms based on internal, emotional experiences. The sculptor's latest works from the "Znalezione przy drodze" (Found by the road) series are an extension of the earlier series "Ślady" (Traces) and, as he recalls, they are associations of events and places that came to his mind while driving a car. The artist gives his works simple but subversive titles, forcing the viewer to make a greater intellectual effort to perceive them. The form, almost freed from its content, seems to live its own life. The artist creates with

lightness, based on the basic principles of composition, contrasting solids, masses and textual surfaces with fragments of polished planes. The sculptures from this series have great inner strength, an interesting shape and a unique surface.

Both the set of earlier and the latest works reveal the sculptor's excellent foundry knowledge, to which bronze has probably already revealed all possible secrets.

The artist eagerly reaches for the noble and most durable materials, as if he wanted to save and preserve what is most fleeting in them: thoughts, memories, traces.

September 2021, Gdańsk
Prof. Jan Szczypka

CYKL ZNALEZIONE PRZY DRODZE FOUND BY THE ROAD

Zagubiony szczur II / Lost Rat II, 2021
fragment / detail

Zagubiony szczur II / Lost Rat II, 2021
brąz / bronze, 30 x 30 x 30 cm

Zagubiony szczur II / Lost Rat II, 2021
brąz / bronze, 30 x 30 x 30 cm

Żdźbło II / Blade II, 2019
fragment / detail

Żdźbło II / Blade II, 2019
brąz / bronze, 55 x 35 x 25 cm

Sasiad / Neighbour, 2021
gips / plaster, 60 x 50 x 30 cm

Zgniła marchewka / Rotten carrot, 2021
widok z boku / side view

Zgniła marchewka / Rotten carrot, 2021
brąz / bronze, 60 x 55 x 30 cm

Zagubiony szczur / Lost Rat , 2021
widok z boku / side view

Zagubiony szczur / Lost Rat , 2021
brąz / bronze, 90 x 30 x 35 cm

Karuzela X / Carousel X, 2021
gips / plaster, 150 x 150 x 150 cm

Karuzela X / Carousel X, 2021
gips / plaster, 150 x 150 x 150 cm

MIECZYSŁAW KOZŁOWSKI

Urodził się 08.03.1952 r. w Otwocku. Adiunkt Wydziału Rzeźby Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie. Absolwent PLSP im. Antoniego Kenara w Zakopanem - rok 1971. W latach: 1971 – 1976 studiował na Wydziale Rzeźby Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie w dwóch pracowniach: prof. Stanisława Kulona i prowadzonej przez prof. Tadeusza Łodzianę pracowni dyplomowej. W 1976 roku uzyskał tytuł magistra sztuki. Od 2000 roku jest zatrudniony na etacie dydaktyka w macierzystej uczelni. Stopień doktora w dziedzinie sztuk plastycznych został mu nadany w 2011 roku. Zajmuje się głównie rzeźbą, traktując ją jako wartość duchową pozwalającą oderwać się od zawirowań współczesności a także - odlewnictwem blisko związanym z powstawaniem prac rzeźbiarskich. Prowadzi na wydziale Rzeźby Pracownię Brązu ujętą w autorski program. Swoje realizacje w brązie, kamieniu, aluminium prezentuje na wystawach krajowych i zagranicznych, a ich przekaz semantyczny określają cykle: „Ślady” oraz „Znalezione przy drodze”.

Born March 8, 1952 in Otwock. Assistant Professor at the Faculty of Sculpture at the Academy of Fine Arts in Warsaw. Graduate of the Antoni Kenar High School of Art in Zakopane - 1971. In the years 1971-1976 he studied at the Sculpture Department of the Academy of Fine Arts in Warsaw in two studios: the studio of prof. Stanisław Kulon and he finished his diploma at the studio led by prof. Tadeusz Łodziana. In 1976 he obtained a master's degree in art. Since 2000, he has been employed as a teacher at his alma mater. He was awarded his doctorate in visual arts in 2011. His work is mainly focussed on sculpture, treating it as a spiritual value that allows you to break away from the turmoil of modern times. In addition he runs a foundry which is closely related to the creation of sculptural works. At the Academy of Fine Arts of Warsaw he runs the Bronze Studio at the Faculty of Sculpture. His works in bronze, stone and aluminum are presented at domestic and foreign exhibitions, and their semantic message is defined by the series: "Ślady" (Traces) and "Znalezione przy drodze" (Found by the Road).

Wystawy

1977 - Warszawa - Galeria OW ZPAP - wystawa medalierstwa 1978 - Kraków - konkurs na pomnik St. Wyspiańskiego - wystawa 1980 - Warszawa - Galeria „Zachęta” - wystawa środowiska OW ZPAP 1985 - 1987 - Poznań - Biennale małych form 1991 - Darmstadt - (Niemcy) - wystawy w galeriach „Tinten-Yiertel”, „Muller - Linów”, „Munster”
1992 - Dieburg - (Niemcy) - wystawa w galerii „Hohen Strasse 11”
1993 - Darmstadt - Eberstadt - (Niemcy): Galeria „Trigon” - wystawa
1996 - Warszawa - galeria OW ZPAP- temat wystawy -
„W przestrzeni publicznej i prywatnej” indywidulna
1997-2000-2002-2004 - Ostrowiec Świętokrzyski: „Jesienny Salon Plastyki”
2002 - Łódź - galeria Adi-Art. - temat wystawy „Jan Paweł II – Próba Portretu”
2002 - Zakopane - Miejska Galeria Sztuki - wystawa
Absolwentów Szkoły Kenara
2003 - Kraków - Galeria ZPAP „Pryzmat” – wystawa artystów warszawskich
2003 - Warszawa - Galeria „Zepter” - wystawa młodszych pracowników ASP Warszawa
2004 - Budapeszt - (Węgry) Instytut Polski - wystawa dydaktyków Wydziału Rzeźby ASP Warszawa
2004 - Warszawa - Galeria ZPAP - temat wystawy „60 Rocznica Powstania Warszawskiego”
2005 - Warszawa - Galeria „Zepter” wystawa dydaktyków
Wydziału Rzeźby ASP Warszawa
2005 - Warszawa - Galeria ZPAP” Warszawski Festiwal Sztuk Pięknych”
2007 - Warszawa Bemowo - Centrum Kultury - temat wystawy „Portrety”
2007 - Otwock: Muzeum Ziemi Otwockiej – środowisko plastyczne Otwocka
2008 - Ostrowiec Świętokrzyski - „Salon Jesienny”
2008 - Nowy Sącz - wystawa dydaktyków Wydziału Rzeźby ASP Warszawa
2008 - Poznań: sale wystawowe Targów Poznańskich - artyści ZPAP Warszawa – temat wystawy
„Poznajmy się”
2009 - Poznań - Polski Salon Sztuki - wystawa organizowana przez Zarząd Główny ZPAP – temat
wystawy - „Poznaj zmiany”
2009 - Warszawa - Galeria DAP - wystawa sekcji rzeźby OW ZPAP
2010 - Warszawa - NOVOTEL GARDEN GALLERY - „Rzeźba ogrodowa” wystawa organizowana przez
sekcję rzeźby OW ZPAP
2010 - Warszawa - Centrum Promocji Kultury Praga - Południe - wystawa indywidualna
2010 - Warszawa - Centrum Promocji Kultury Praga – Południe - wystawa dydaktyków Wydziału
Rzeźby ASP Warszawa
2011 - Zakopane: Galeria Nad Strugiem - wystawa dydaktyków Wydziału Rzeźby ASP Warszawa
2011 - Otwock - Muzeum Ziemi Otwockiej - wystawa indywidualna
2012 - Warszawa: Galeria Saska Kępa - wystawa dydaktyków Wydziału Rzeźby ASP Warszawa
2012 - Warszawa - Galeria (-1) PKOL - wystawa dydaktyków Wydziału Rzeźby ASP Warszawa
2012 - Ostrowiec Świętokrzyski - Galeria BWA – „11 Międzynarodowy Jesienny Salon Sztuki”
2012 - Warszawa - NOVOTEL GARDEN GALLERY – „Rzeźba ogrodowa” wystawa organizowana przez
sekcję rzeźby ZPAP Warszawa
2012-2013 - Warszawa - Galeria DAP - wystawa sekcji rzeźby OW ZPAP
2015 - Otwock - Muzeum Ziemi Otwockiej - wystawa indywidualna
2016 - Ostrowiec Świętokrzyski - konkurs - wystawa - „13 Międzynarodowy Jesienny Salon Sztuki”
2016 - Łódź - Galeria - HOL - ASP im. Wł. Strzemińskiego - tytuł wystawy - „1000o C W RZEŻBIE”
2016 - Warszawa - Ogród Botaniczny Uniwersytetu Warszawskiego - tytuł wystawy - „Dialogi”
2016 - Zakopane - Galeria Sztuki im. W. i J. Kulczyckich - Filia Muzeum Tatrzańskiego w Zakopanem -

Absolwenci Szkoły im. A. Kenara 2017 - Szymbark - Galeria Zamkowa - „Rzeźba” - wystawa dydaktyków Wydziału Rzeźby ASP Warszawa
 2018 - Wrocław - Galeria ASP Wrocław - „Zbiór” – wystawa dydaktyków Wydziału Rzeźby ASP Warszawa
 2019 - Ostrowiec Świętokrzyski - konkurs - wystawa - „14 Międzynarodowy Jesienny Salon Sztuki”
 2019 - Warszawa - Galeria Dowództwa Garnizonu „2 Piętro” - „Rzeźba” dydaktycy Prac. Brązu - Wydział Rzeźby ASP Warszawa
 2019 - Gdańsk - Galeria ASP – „Co robi rzeźba” - wystawa dydaktyków Wydziału Rzeźby ASP Warszawa
 2019 - Warszawa - Galeria DAP - „Źródło” - wystawa sekcji Rzeźby OW ZPAP 2020 - Warszawa - Galeria DAP - „Profuturo” - wystawa Sekcji Rzeźby OW ZPAP 2020 - Gorlice - Muzeum Dwory Karwacjanów i Gładyszów - temat wystawy „W kręgu pracowni prof. Tadeusza Łodzińskiego”
 2020 - Warszawa - Galeria K&K ART GALLERY - temat wystawy „Ogród”
 2021 - Gorlice - Muzeum Dwory Karwacjanów i Gładyszów - wystawa indywidualna

Exhibitions

1977 - Warsaw - OW ZPAP Gallery - exhibition of medals 1978 - Krakow - competition for the monument to St. Wyspiański - exhibition 1980 - Warsaw - "Zachęta" Gallery - exhibition of the OW ZPAP community 1985 - 1987 - Poznań - Biennial of small forms 1991 - Darmstadt - (Germany) - exhibitions at the "Tinten-Yiertel" galleries, «Muller - Linów", "Munster" 1992 - Dieburg - (Germany) - exhibition at the "Hohen Strasse 11" gallery 1993 - Darmstadt - Eberstadt - (Germany): Gallery "Trigon" - individual exhibition 1996 - Warsaw - OW ZPAP gallery - exhibition topic - "In public and private space" 1997-2000-2002-2004 - Ostrowiec Świętokrzyski: "Autumn Salon of Art" 2002 - Łódź - Adi-Art gallery. - subject of the exhibition "John Paul II - Portrait Attempt" 2002 - Zakopane - City Art Gallery - exhibition, Kenar School Graduates 2003 - Krakow - ZPAP Gallery "Pryzmat" - exhibition of Warsaw artists 2003 - Warsaw - "Zepter" Gallery - exhibition of younger employees of the Academy of Fine Arts in Warsaw 2004 - Budapest - (Hungary) Polish Institute - exhibition of educators from the Sculpture Department of the Academy of Fine Arts in Warsaw 2004 - Warsaw - ZPAP Gallery - subject of the exhibition "60th Anniversary of the Warsaw Uprising" 2005 - Warsaw - "Zepter" Gallery exhibition of educators of the Sculpture Department of the Academy of Fine Arts in Warsaw 2005 - Warsaw - ZPAP Gallery "Warsaw Festival of Fine Arts" 2007 - Warsaw Bemowo - Cultural Center - subject of the exhibition "Portraits" 2007 - Otwock: Otwock Region Museum - Otwock's artistic milieu 2008 - Ostrowiec Świętokrzyski - "Autumn Salon" 2008 - Nowy Sącz - exhibition of educators from the Sculpture Department of the Academy of Fine Arts in Warsaw 2008 - Poznań: exhibition halls of the Poznań Fair - artists of the Association of Polish Artists and Designers Warsaw - subject of the exhibition "Let's get to know each other" 2009 - Poznań - Polish Art Salon - exhibition organized by the Main Board of ZPAP - subject of the

exhibition - "Meet the changes" 2009 - Warsaw - DAP Gallery - exhibition of the sculpture section of the Association of Polish Artists and Designers
 2010 - Warsaw - NOVOTEL GARDEN GALLERY - "Garden sculpture" exhibition organized by the sculpture section of the Association of Polish Artists and Designers
 2010 - Warsaw - Praga-Południe Culture Promotion Center - individual exhibition
 2010 - Warsaw - Praga-Południe Culture Promotion Center - exhibition of educators from the Sculpture Department of the Academy of Fine Arts in Warsaw
 2011 - Zakopane: Galeria Nad Strugiem - exhibition of educators from the Sculpture Department of the Academy of Fine Arts in Warsaw
 2011 - Otwock - Museum of the Otwock Region - individual exhibition
 2012 - Warsaw: Galeria Saska Kępa - exhibition of educators from the Sculpture Department of the Academy of Fine Arts in Warsaw
 2012 - Warsaw - Galeria (-1) PKOL - exhibition of educators from the Sculpture Department of the Academy of Fine Arts in Warsaw
 2012 - Ostrowiec Świętokrzyski - BWA Gallery - "11th International Autumn Salon of Art"
 2012 - Warsaw - NOVOTEL GARDEN GALLERY - "Garden Sculpture" exhibition organized by the sculpture section of ZPAP Warsaw
 2012-2013 - Warsaw - DAP Gallery - exhibition of the sculpture section of the OW ZPAP
 2015 - Otwock - Otwock Region Museum - individual exhibition
 2016 - Ostrowiec Świętokrzyski - competition - exhibition - "13th International Autumn Salon of Art"
 2016 - Łódź - Gallery - HOL - Władysław Strzemiński Academy of Fine Arts - title of the exhibition - "1000 ° C IN SCULPTURE"
 2016 - Warsaw - The Botanical Garden of the University of Warsaw - exhibition title - "Dialogues"
 2016 - Zakopane - W. and J. Kulczycki Art Gallery- Branch of the Tatra Museum in Zakopane - Graduates of the School of A. Kenar
 2017 - Szymbark - Castle Gallery - "Sculpture" - exhibition of educators from the Sculpture Department of the Academy of Fine Arts in Warsaw
 2018 - Wrocław - Gallery of the Academy of Fine Arts in Wrocław - "Collection" - an exhibition of educators from the Faculty of Sculpture of the Academy of Fine Arts in Warsaw
 2019 - Ostrowiec Świętokrzyski - competition - exhibition - "14th International Autumn Salon of Art"
 2019 - Warsaw - Garrison Command Gallery "2 Floor" - "Sculpture" Work teachers. Bronze - Sculpture Department of the Academy of Fine Arts in Warsaw
 2019 - Gdańsk - Gallery of the Academy of Fine Arts - "What does sculpture do" - exhibition of educators from the Faculty of Sculpture of the Academy of Fine Arts in Warsaw
 2019 - Warsaw - DAP Gallery - "The Source" - exhibition of the Sculpture section of the OW ZPAP
 2020 - Warsaw - DAP Gallery - "Profuturo" - Section exhibition
 2020 - Gorlice - „Dwory Karwacjanów i Gładyszów” Museum - exhibition theme „In the circle of professor Łodziana`s studio”
 2020 - Warsaw - K&K ART GALLERY - exhibition theme „Garden”
 2021 - Gorlice - „Dwory Karwacjanów i Gładyszów” Museum - individual exhibition

Teksty :

Prof. Jan Szczypka

Roman Pietrzak

Fotografie, reprodukcje:

Ewa Kubicka-Burzyńska

Grzegorz Osuch

Tłumaczenie na j.angielski:

Adriaan Pannebakker

Projekt graficzny i skład:

Eryk Tohl

Druk:

Wydawnictwo i Drukarnia

NOVA SANDEC s.c.

ul.Lwowska 143

33-100 Nowy Sącz

Wydawca:

Wydawnictwo i Drukarnia NOVA SANDEC s.c.

na zlecenie Muzeum Dwory Karwacjanów

i Gładyszów w Gorlicach

ISBN:

978-83-66394-43-8

MUZEUM
DWORY KARWACJANÓW I GŁADYSZÓW
W GORLICACH

DWÓR KARWACJANÓW W GORLICACH - SIEDZIBA MUZEUM

INSTYTUCJA KULTURY
WOJEWÓDZTWA
MAŁOPOLSKIEGO

ISBN - 978-83-66394-43-8